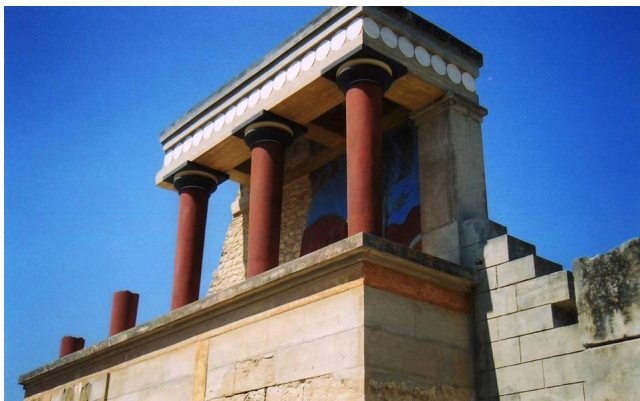

Γράφει ο Κωστής Μουδάτσος

Στην Ελλάδα των μοντέρνων καιρών είναι δύσκολο να γράφεις για την χρηματοδότηση του πολιτισμού. Η καταστροφή και η ασάφεια έχουν μείνει χωρίς τη δημιουργικότητα. Η οικονομία είναι αδύνατη ενώ οι δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις είναι καταφρονεμένες. Οι κήρυκες της απομονωμένης Ελλάδας δεν νοιώθουν ότι σε μια εθνοκεντρική χώρα θα ανοίξουν οι τάφοι με τα φαντάσματα του παρελθόντος και τους εθνικούς δαίμονες των Βαλκανίων ενώ οι περιώνυμοι διεθνείς και ντόπιοι κερδοσκόποι θα παίζουν τα δικά τους παιχνίδια. Οι βιτσιλές κόβουν βόλτες χαμηλώνοντας... Όμως έχοντας την ελπίδα και αξιοποιώντας γνώσεις και εμπειρίες ανοίγομε το δρόμο μας για να πετύχομε το ανέλπιστο.

Ο Πολιτισμός και η Οικονομία. του Κωστή Μουδάτσου

Συντάχθηκε απο τον/την Σάββας Σεληθωμάς

Κυριακή, 24 Ιανουάριος 2016 19:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Φεβρουάριος 2016 13:27

Ο πολιτισμός έχει τις ρίζες του στην κοινωνία. Αυτή του δίνει ζωή με τις καλές και τις κακές της. Τα χαρακτηριστικά του πολιτισμού διέπονται από την κοσμοθεωρία που έχει κυριαρχήσει και που στην ουσία είναι καταγραφή και αποτέλεσμα κοινωνικών εντάσεων και ρευμάτων. Πολιτισμός και κοινωνία εξαρτώνται από οικονομικές, δημογραφικές, τεχνολογικές και λοιπές συνθήκες. Η οικονομική, ανάπτυξη ή κρίση, ασκούν ανάλογο αντίκτυπο και στους δυο. Κάποτε ο υπερπληθυσμός ευνόησε τον πολιτισμό ενώ άλλοτε δημιούργησε θέματα επιβίωσης. Όταν η δημογραφική τάση δεν συμβαδίζει με την οικονομική ανάπτυξη τότε μπαίνει θέμα της εξασφάλισης των απαραίτητων προς το ζην. Η βιομηχανοποίηση, το 18ο-19ο αιώνα, ξανάδωσε δυνατότητες ζωής και εργασίας. Τα μηχανήματα, οι Η/Υ και οι τεχνολογίες καλύβουν ανάγκες, απελευθερώνουν χρόνο και δημιουργούν αποθέματα κοινωνικού πλούτου. Η οικονομική ζωή καθορίζεται από διακυμάνσεις. Οι φάσεις ανάπτυξης και ύφεσης διαδέχονται η μια την άλλη και επιδρούν θετικά ή αρνητικά στον πολιτισμό ενώ ανάλογα με την διάρκεια τους ασκούν αντίστοιχες επιδράσεις και πιέσεις. Στην ιστορία παρατηρούμε μια περίοδο ύφεσης να την αντικαθιστά η οικονομική άνεση, παραγωγικές διαδικασίες, εμπόριο, αύξηση του πληθυσμού και η πνευματική ανάπτυξη που χαρακτηρίζει ανεξίτηλα τις σύγχρονες δημοκρατίες.

Ο πολιτισμός έχει ανάγκη από κοινωνικά πλεονάσματα. Χωρίς αυγά ομελέτα δεν γίνεται αλλά και όποιος πίνει βερεσέ δυο φορές μεθά. Τα δανεικά είναι πληγή γιατί με ξένα ρούχα ντύνεσαι, γρήγορα τα γδύνεσαι! Πλεονάσματα από το κόπο, την αξία που δημιουργούμε και το υστέρημα μας. Είναι συνάρτηση της ανακατανομής του πλούτου. Αναπτύσσεται ανάλογα με τα χρήματα που διανέμονται, ανάλογα με τις επιλογές των κοινωνικών και οικονομικών μηχανισμών φορολόγησης και παρακράτησης των αναγκαίων πόρων που θα ξοδευτούν για τον πολιτισμό. Εάν για παράδειγμα από τα νόμιμα και φορολογημένα έσοδα του παλατιού της Κνωσού ή του σπηλαιού του Ψυχρού και άλλων αρχαιολογικών χώρων, διατεθεί ένα ποσοστό στην τοπική κοινωνία αυξάνονται οι δυνατότητες άσκησης πολιτικής πολιτισμού στους δήμους μας. Ο καλός λογαριασμός βάζει φρένο στον άπληστο και στο λαίμαργο που μέχρι να έχει μέλι δεν κάνουν ραχάτι. Χρειάζεται στήριξη ο δημιουργός και το έργο του χωρίς να συντηρείται η διαπλοκή των κυκλωμάτων, η αργία και η διαφθορά που τρέφουν

Ο Πολιτισμός και η Οικονομία. του Κωστή Μουδάτσου

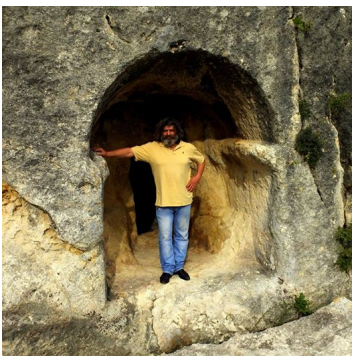
Συντάχθηκε απο τον/την Σάββας Σεληθωμάς

Κυριακή, 24 Ιανουάριος 2016 19:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Φεβρουάριος 2016 13:27

την απληστία, την κολακεία και την συκοφαντία. Όταν ο πολιτισμός ελέγχεται από τις αυλές της εξουσίας ή των κερδοσκόπων της βιομηχανίας του θεάματος ευνοούνται κάποιες προνομιούχες κάστες και συνήθως ο λαϊκός πολιτισμός μένει απέξω.

Ο πολιτισμός της καθημερινής ζωής δείχνει το πραγματικό πρόσωπο της κοινωνίας. Τι σημαίνει τάχα ελευθερία και καλλιέργεια σαν υπάρχει τεράστια ανεργία, δεν υπάρχει το δικαίωμα του ελεύθερου χρόνου και η αξιοπρέπεια στην επιβίωση; Κι όσο αυξάνει ο πληθυσμός και αναπτύσσεται η δημοκρατία τόσοι περισσότεροι πρέπει να συμμετέχουν στο συλλογικό πολιτισμό! Η παιδεία, ο πνευματικός πολιτισμός, η επιστήμη, η κοινωνική άνοδος κτλ είναι κατακτήσεις που προστίθενται σε ότι υπήρχε πριν. Αποτελεί το ζητούμενο για το σήμερα και το μέλλον μιας κοινωνίας η δημιουργία μαζικού λαϊκού πολιτισμού σε υψηλό επίπεδο. Ο ίδιος δρόμος πάει και επάνω, πάει και κάτω. Δεν είναι ότι καλύτερο να ικανοποιούνται οι ανάγκες των ακόλαστων. Ο πολιτισμός με αξίες και η παιδεία είναι ο δεύτερος ήλιος για την κοινωνική ζωή. Αλλοίμονο στις πολιτικές πολιτισμού που σπαταλούν πόρους και κόπο για να βρρίσκει ηδονές κι ευχαρίστηση ο άνθρωπος στο βόρβορο παρά στα «καθαρά νερά». Αλλοίμονο στην κοινωνία που επιβραβεύει τον σπάταλο τύπο ενώ διακωμωδεί τον εργατικό και νοικοκυρεμένο άνθρωπο. Ο λαϊκός πολιτισμός μοιάζει σαν το ήλιο που όχι μόνο είναι κάθε μέρα νέος αλλά πάντα θα είναι νέος κι όμορφος! Βασική προϋπόθεση είναι οι δαπάνες και η διάθεση πόρων να πιάνουν τόπο! Χωρίς πλεονάσματα στη διάθεση της κοινωνίας οι ανισότητες πρόσβασης στο πολιτισμό αυξάνονται και πληθαίνουν ανάμεσα στις διάφορες κοινωνικές τάξεις και ομάδες. Ή θα συμβάλουν όλοι μαζί, δημόσιος και ιδιωτικός τομέας, για να καλυπτούν οι τεράστιες ανισότητες ή ο πολιτισμός και οι πολιτισμοί διατρέχουν τον κίνδυνο να χαθούν.

Τον ευρωπαϊκό πολιτισμό πρέπει να τον διακρίνομε σε επίπεδο ηπείρου με την στήριξη των πολιτισμών των λαών-μελών που θα επιτρέψει την συγκατοίκηση διαφορετικών εθνοτήτων, θρησκειών και γλωσσών με αλληλεγγύη.

Ο Πολιτισμός και η Οικονομία. του Κωστή Μουδάτσου

Συντάχθηκε απο τον/την Σάββας Σεληθωμάς

Κυριακή, 24 Ιανουάριος 2016 19:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Φεβρουάριος 2016 13:27

Ας δούμε και λίγο πιο μακριά , το πλανητικό χωριό. Οι πολιτισμοί του τρίτου κόσμου που αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης και εξεύρεσης των άκρως απαραίτητων για τη ζωή αφανίζονται κάθε μέρα από το παγκόσμιο πολιτισμό.

Αποτελεί πρόβλημα οι φτωχές χώρες να πληρώνουν υπέρογκα ποσά για τα πνευματικά δικαιώματα, απειλούμενοι με εξοντωτικές ποινές που ορίζουν οι διεθνείς συνθήκες στις δυτικές πολυεθνικές.

Η γνώση και τα επιτεύγματα του πνεύματος είναι δημόσια αγαθά κι αυτή η τάση πρέπει να κυριαρχήσει. Βέβαια ο πολιτισμός δεν είναι δεδομένη οικονομία και δεδομένη κοινωνία. Είναι αυτό που είναι μέσα από διαδοχικές οικονομίες και κοινωνίες. Εξακολουθεί να επιβιώνει συνεχίζοντας την πορεία του στην πολυπλοκότητα των σχέσεων. Ο Μαχάτμα Γκάντι έλεγε ότι «ο κόσμος είναι αρκετά πλούσιος για να ικανοποιήσει τις ανάγκες του καθενός , αλλά όχι την αδηφαγία όλων».

Ζούμε σήμερα σε ένα κόσμο έντονων και τρομακτικών αλλαγών. Η πολιτική , η παραγωγή, η οικονομία, ο πολιτισμός , η σκέψη δεν λειτουργούν πια όπως ξέραμε κι όπως είχαμε συνηθίσει. Νέες αντιλήψεις και νέες προκλήσεις είναι μπροστά μας. Ας ανοιχτούμε στις δημιουργικές διαδικασίες χωρίς να επιμένουμε ότι ξέρομε εκ των προτέρων το τελικό αποτέλεσμα για εμάς, τους θεσμούς και τον πλανήτη. Ας αποδεχτούμε τις προκλήσεις , τις αξίες της ζωής , την ελευθερία και το παιγνίδι που δίνουν νόημα στην ύπαρξη μας, σε στιγμές καλές και σε στιγμές δυστυχίας.

Οι αξίες που αντιπροσωπεύει ένας πολιτισμός τον χαρακτηρίζουν ενώ τα τοπικιστικά και στενά εθνικιστικά όρια τον περιορίζουν. Οι αξίες και οι προκλήσεις δίνουν κύρος , δημιουργούν ποιότητα στις ανάγκες και γεννούν νέες αντιλήψεις. Η υπεροχή μιας κοινωνίας φαίνεται σαν επιχειρεί και τολμά αλλά και συζητά ότι οραματίζεται και θα επιχειρήσει ενώ κάποιιο άλλο πιστεύουν ότι η αμάθεια χαρίζει θάρρος και ο διάλογος δημιουργεί δισταγμούς. Η παιδεία, η τέχνη και ο πολιτισμός ελευθερώνουν!

Γι αυτό τέχνη, παιδεία και πολιτισμό για όλους! Η γερασμένη κοινωνία έχει ανάγκη τους νέους . Οι νέοι με τη σειρά τους έχουν ανάγκη να συμμετέχουν σε μια ζωή δραστήρια, υγιή, ειρηνική και δίκαια. Ας νοιώσουμε ότι πρέπει να απλώνουμε τα χέρια στους φίλους της ζωής χωρίς να έχουμε λυγισμένα τα δάχτυλα.

Ζούμε ανάμεσα σε ένα αδυσώπητο ανταγωνισμό που από τη μια είναι οι δυναμικοί καλλιτέχνες και από την άλλη οι συντηρητικοί, αρτηριοσκληρωμένοι, που αξιώνουν να παρουσιάζεται σαν παράδοση η πνευματική οκνηρία , η ανικανότητα και η αδηφαγία της απληστίας για χρήμα και προβολή, που βοηθούν την διαίωνηση της παρακμιακής μετριότητας ενάντια στις δημιουργικές δυνάμεις. Οι καλλιτέχνες οφείλουν να δείχνουν την προβληματική κατάσταση των ανθρώπων των καιρών μας που δεν μπορεί να γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης από τις πλαστογραφημένες παραδόσεις . Οι πνευματικές προοπτικές οφείλουν να ανοίγουν πλατιούς ορίζοντες όσο πλατιά είναι και τα δράματα που μας περιστοιχίζουν , τόσο τα παγκόσμια όσο και τα τοπικά . Να ανταποκρίνονται στις νέες υποχρεώσεις που επιβάλλει η ολοένα μεταμορφούμενη ιστορία των καιρών μας. Τα δράματα που ζούμε, στην τραγικότητα τους, περικλείουν την κάθαρση όσο κι αν χαρακτηρίζονται από σφάλματα, ποτισμένα με το αίμα, το κόπο και τον ιδρώτα μας.

Οι παραδόσεις μας έχουν βαθιές ρίζες σε οικουμενικούς ποιητές όπως ο Όμηρος, οι αρχαίοι τραγωδοί, σε στοχαστές όπως ο Ηράκλειτος, ο Διογένης , ο Πυθαγόρας ...στο απaráμιλλο δημοτικό τραγούδι, στην αστείρευτη λαϊκή μουσική , στους ποιητές , σε κείμενα ,με το πνεύμα και τη γλώσσα μας, σαν ευαγγέλια για αγώνες της λευτεριάς, για τον έρωτα της ζωής , για επαναστάσεις ενάντια στο σκοτάδι. Όσα ανήκουν στον θάνατο, στο θάνατο θα μείνουν για να κρατούν παρέα στους πεθαμένους και όσα ανήκουν στη ζωή θα διαλαλούνε την αιώνια άνοιξη στο ανθισμένο κλωνάρι της αμυγδαλιάς !

Ο Πολιτισμός και η Οικονομία. του Κωστή Μουδάτσου

Συντάχθηκε απο τον/την Σάββας Σελιωμάς

Κυριακή, 24 Ιανουάριος 2016 19:18 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Φεβρουάριος 2016 13:27

Ο Πολιτισμός και η Οικονομία

Γράφει ο Κωστής Μουδάτσος

